

Suomi mainittu – torilla tavataan!

Saksassa viettämieni kuukausien aikana on vastaan tullut monenlaista maapallon tallaajaa. Näiden erilaisten ihmisten kanssa olen käynyt monenlaisia keskusteluita liittyen muun muassa Suomeen ja suomen kieleen.

Kun muuttaa toiseen maahan, on luonnollista että ihmiset ovat kiinnostuneita siitä, mistä olet kotoisin. Tähän mennessä arvaukset omalla kohdallani ovat osuneet useimmiten Norjaan, Puolaan tai Ruotsiin. Kemian opettajani kysyi kuitenkin muutama viikko sitten keskustelumme lomassa, kuinka kauan minulla on ollut kemiaa koulussani Australiassa. Hymähdin huvittuneesti ja korjasin tulevani Suomesta. Opettaja näytti hämmentyneeltä, mikä on melko ymmärrettävää, jos hän on elänyt yli kolme kuukautta siinä luulossa, että olen kotoisin kengurujen ja auringonpaisteen luvatusista maista. Tämä harhaluulo saattaa selittää sen, miksi hän varmisteli minulta usein etten vain ollut kylmissäni luokkamme ikkunan ollessa auki.

[pullquote-left]"Suomihan on lähellä Intiaa!"[/pullquote-left] Toinen mielenkiintoinen näkökulma kotimaastani löytyi saksan kielikurssilta. Uusi oppilas tunnillamme oli kotoisin Afrikasta, tarkemmin sanottuna Guineasta. Esittelin itseni miehelle ja kerroin tulevani Suomesta. Hän näytti yllättyneeltä ja sanoi etten näytä suomalaiselta. "Suomihan on lähellä Intiaa!"

Suomen kieli on herättänyt monissa tuttavissani hilpeyttä ja kiinnostusta. Isäntäperheeni on kovan hien ja työn tuloksena oppinut laskemaan kuuteen, sanomaan hämähäkki sekä toivottamaan hyvää ruokahalua. Saksalaisille kavareilleni olen pitänyt vaatimustason hieman matalampana ja opettanut heidät tervehtimään ja hyvästelemään suomeksi. Siis sanomaan "moi" ja

"moi moi". Hampurissa vieraillessani minut ja ystäväni juoksi kiinni kaksi juuri yliopistossa aloittanutta opiskelijaa. Heidän tehtäväkseen oli langennut kierrellä ympäri kaupunkia ja saada mahdollisimman monta erimaalaista kirosanaa äänitettyä. Koulun lehden puitteissa ollessamme jääköön Suomea edustamaan lähtenyt sana salaisuudeksi.

Omaksi yllätyksekseenikin olen tavannut täällä myös suomen kielen taitajia. Muutama päivä sitten tapasin host-isäni työtovereita, joista yksi innostui suuresti kuullessaan minun olevan Suomesta. Hän kertoi entisen puolisonsa olleen suomalainen, joten Suomessa oli tullut nuorempana vierailtua useampaankin otteeseen. Ensimmäinen hänen muistamansa sana tuli kysyttäessä kuin apteekin hyllyltä: kilju. Perinteikkään alkoholijuoman lisäksi muistissa olivat vielä poro, joulupukki, lumienkeli, salmari ja makkara. Rouvahan sulautuisi mainiosti leppoisan suomalaisen lauantai-illan viettoon vielä tänäkin päivänä.

[pullquote-right]Rouvahan sulautuisi mainiosti leppoisan suomalaisen lauantai-illan viettoon vielä tänäkin päivänä.[/pullquote-right]

Toinen edistynyt suomen kielen taituri löytyi vaihtojärjestöni Rotaryn klubi-illalliselta. Hieman vanhempi herrasmies kertoi vierailleensa viime vuosisadalla Suomessa ja kysyneensä kahvin hintaa. Myyjä ei puhunut kuulema englantia, vaan toisteli vain sanoja yksi, kaksi ja diksi. Mies kertoi oppineensa tuolloin laskemaan suomeksi kolmeen. Totesin mielessäni että vanhan miehen hyvien muistojen säilyttämiseksi taidan jättää diksin korjaamatta. Voihan joku suomalainen vääntää kolmosesta diksin omalla murteellaan. Hammasraudat suussa. Ja suu täynnä ruokaa. Mutta kuitenkin.